

Selvstyrets bekendtgørelse nr. 31 af 17. august 2020 om mærkning af fødevarer

I medfør af § 16, stk. 1 og § 39, stk. 2, i Inatsisartutlov nr. 39 af 9. december 2015 om markedsføring og mærkning (markedsføringsloven) fastsættes følgende:

Kapitel 1

Anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Denne bekendtgørelse finder anvendelse for mærkning af fødevarer, som er bestemt til salg i Grønland.

Stk. 2. Fødevarer bestemt til eksport er ikke omfattet af bekendtgørelsen.

Stk. 3. Mærkning af en fødevare, som i sin helhed opfylder de til enhver tid gældende krav til fødevaremærkning i den Europæiske Union, kan træde i stedet for mærkning efter denne bekendtgørelse, jf. dog fortsat § 11, stk. 2, nr. 1, og stk. 3, § 23, stk. 5, og § 41.

§ 2. Denne bekendtgørelse omfatter mærkning af:

- 1) fødevarer med oplysning om, hvilket fødevareparti de tilhører (identifikationsmærkning), og
- 2) færdigpakkede fødevarer bestemt til salg til forbrugerne, eller til storkøkkener, cateringvirksomheder, restauranter, institutioner eller lignende.

§ 3. Ved et ”fødevareparti” forstås i denne bekendtgørelse en række salgsenheder, der er fremstillet, tilvirket eller emballeret under praktisk taget ensartede omstændigheder.

§ 4. Ved ”færdigpakkede fødevarer” forstås i denne bekendtgørelse fødevarer, som før og uden direkte sammenhæng med salg er indesluttet i detailemballage, der er bestemt til først at brydes af forbrugerne, eller af storkøkkener, cateringvirksomheder, restauranter, institutioner eller lignende.

§ 5. Ved ”varebetegnelse” forstås den betegnelse, som i lovgivningen er fastsat for fødevaren.

Stk. 2. Fastsætter lovgivningen ikke en betegnelse jf. stk. 1, benyttes den betegnelse, som sædvanligvis anvendes for fødevaren.

Stk. 3. Findes der ikke almindeligt kendte betegnelser jf. stk. 2, skal der benyttes en beskrivende betegnelse, som er egnet til at identificere fødevaren.

§ 6. Ved ”ingrediens” forstås i denne bekendtgørelse ethvert stof, som anvendes ved fremstilling eller tilberedning af en fødevare, og som stadig findes i den færdige vare, eventuelt i ændret form.

Stk. 2. Såfremt en ingrediens i en fødevare selv er fremstillet af flere komponenter, anses disse som ingredienser i den pågældende fødevare.

§ 7. Ved ”næringsdeklaration” forstås i denne bekendtgørelse enhver oplysning på emballagen, som vedrører fødevarens indhold af:

- 1) energi,
- 2) fedt,
- 3) kulhydrat,
- 4) protein,
- 5) kostfibre
- 6) salt, og
- 7) vitaminer og mineraler som er anført i bilag 2, når de forekommer i en betydelig mængde i overensstemmelse med bilaget.

§ 8. Ved ”ernæringsmæssig anprisning” forstås i denne bekendtgørelse enhver angivelse på emballagen, i præsentationen eller i markedsføring, som er egnet til at give forbrugerne indtryk af, at en fødevare har en særlig gavnlig ernæringsmæssig egenskab med hensyn til energi eller næringsstoffer, herunder vitaminer og mineraler.

§ 9. I denne bekendtgørelse forstås ved:

- 1) ”Protein”: indholdet af protein beregnet efter formlen: $\text{protein} = \text{total Kjeldahl-nitrogen ganget med } 6,25$.
- 2) ”Kulhydrat”: ethvert kulhydrat, som fordøjes og omsættes i menneskets stofskifte, herunder polyoler.
- 3) ”Sukkerarter”: alle monosaccharider og disaccharider, som forekommer i en fødevare. Polyoler medregnes ikke.
- 4) ”Fedt”: det samlede indhold af lipider, herunder phospholipider.
- 5) ”Mættede fedtsyrer”: alle fedtsyrer uden dobbeltbinding.
- 6) ”Enkeltumættede fedtsyrer”: alle fedtsyrer med 1 cisdobbeltbinding.
- 7) ”Flerumættede fedtsyrer”: alle fedtsyrer med 2 eller flere cis, cismethylen-afbrudte dobbeltbindinger.
- 8) ”Salt”: ved salt forstås indholdet af salt beregnet efter formlen: $\text{salt} = \text{natrium ganget med } 2,5$.
- 9) ”Gennemsnitsværdi”: den værdi, der bedst repræsenterer den mængde næringsstof, som en given fødevare indeholder, og ved hvilken der tages hensyn til den margen, der skyldes sæsonmæssige variationer, forbrugsmønstre og andre faktorer, som kan have indflydelse på den faktiske værdi.

§ 10. Ved en fødevarers ”holdbarhedsdato” forstås i denne bekendtgørelse den dato, til og med hvilken fødevareren bevarer sine specifikke egenskaber under de rette opbevaringsforhold.

Kapitel 2

Almindelige bestemmelser om mærkning

§ 11. Mærkning i henhold til denne bekendtgørelse skal være:

- 1) let læselig,
- 2) klart synlig, og
- 3) uudslettelig.

Stk. 2. Mærkning i henhold til kapitel 4-9 skal endvidere være:

- 1) anført på grønlandsk, engelsk, islandsk eller dansk eller på andre sprog, der i det konkrete tilfælde kun ved uvæsentlige forskelle i stavning adskiller sig fra dansk, og
- 2) anført på et iøjnefaldende sted.

Stk. 3. Det er en betingelse for salg af fødevarer med engelsk eller islandsk mærkning, at der i umiddelbar nærhed af fødevarens placering i forretningslokalet er opsat skiltning med oversættelse af al mærkning, som er påkrævet efter denne bekendtgørelse, til grønlandsk eller dansk. Allergene ingredienser, jf. § 23, stk. 2, skal være særligt visuelt fremhævet.

§ 12. Mærkningsoplysningerne skal være anbragt på emballagen, og så vidt angår færdigpakkede fødevarer på færdigpakningen eller på en vedhæftet etiket.

Stk. 2. Såfremt det ikke er muligt på ikke-færdigpakkede fødevarer at anbringe de oplysninger, som er nævnt i kapitel 3, skal disse anbringes i de ledsagende handelsdokumenter.

Stk. 3. Ligeledes er det tilstrækkeligt at anføre de mærkningsoplysninger, som er nævnt i kapitel 4-9 i de relevante handelsdokumenter når:

- 1) en færdigpakket fødevarer bringes i handelen i et tidligere led end detaileddet og salget ikke sker til cateringsvirksomheder, restauranter, institutioner eller lignende, eller
- 2) en færdigpakket fødevarer er bestemt til levering til cateringvirksomheder, restauranter, institutioner eller lignende, hvor det skal tilberedes, bearbejdes, deles eller snittes.

Stk. 4. Hvis mærkningsoplysningerne angives som nævnt i stk. 3, skal:

- 1) handelsdokumenterne enten ledsage de pågældende fødevarer eller være fremsendt før levering eller samtidig med denne eller
- 2) oplysningerne om fabrikantnavn, varebetegnelse, holdbarhedsdato og evt. opbevaringsforskrifter anføres på den yderste emballage, i hvilken fødevarerne præsenteres ved markedsføringen.

Kapitel 3

Identifikationsmærkning

§ 13. Fødevarer skal være mærket med oplysninger om, hvilket fødevarerparti de tilhører.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på landbrugsprodukter, der fra bedriftens område, ferske fisk og ferske fiskevarer, der fra et fiskefartøj, samt ferske fangst dyr der fra fangere:

- 1) sælges eller leveres til oplagrings-, påfyldnings- eller emballeringssteder eller brættet,
- 2) transporteres til produktionsorganisationer eller
- 3) afhentes med henblik på at indgå i en tilberednings- eller forarbejdningsproces

Stk. 3. Stk. 1 finder ligeledes ikke anvendelse på

- 1) ikke-færdigpakkede fødevarer i detailforretninger, samt ved salg af fødevarer på brættet,
- 2) fødevarer i emballager og beholdere, hvis største overflade er mindre end 10 cm²,
- 3) fødevarer, som er mærket med dato for mindste holdbarhed eller sidste anvendelsesdato, såfremt denne dato er anført ukodet og mindst omfatter dag og måned i nævnte rækkefølge, og
- 4) konsumis i individuelle portioner, såfremt oplysningen gives på gruppeemballage.

Kapitel 4

Bestemmelser for færdigpakkede fødevarer

§ 14. Færdigpakkede fødevarer skal mærkes med følgende oplysninger:

- 1) identifikationsmærkning, jf. kapitel 3,
- 2) fabrikantnavn m.v. og oprindelsessted, jf. kapitel 5,
- 3) varebetegnelse og ingrediensliste, jf. kapitel 6,
- 4) nettoindhold, jf. kapitel 7,
- 5) næringsindhold, jf. kapitel 8, og
- 6) holdbarhedsangivelser samt særlige opbevarings- og anvendelsesforskrifter, jf. kapitel 9.

Stk. 2. Det er tilstrækkeligt at anføre oplysning om varebetegnelse, nettoindhold og holdbarhed for færdigpakkede fødevarer, hvis største overflade er mindre end 10 cm².

Kapitel 5

Fabrikantnavn m.v. og oprindelsessted

§ 15. Mærkningen skal indeholde oplysning om navn eller firmanavn på enten fabrikanten eller pakkevirksomheden.

§ 16. Mærkningen skal indeholde oplysning om fødevarens oprindelsessted, såfremt en udeladelse af

oplysning herom vil kunne vildlede forbrugeren.

Kapitel 6

Varebetegnelse og ingrediensliste

§ 17. Fødevarer skal være forsynet med en varebetegnelse, jf. § 5.

Stk. 2. Et fabrikationsmærke, varemærke eller et fantasinavn kan ikke træde i stedet for varebetegnelsen.

§ 18. Varebetegnelsen skal omfatte eller ledsages af en oplysning om fødevarens fysiske tilstand eller den særlige behandling, som fødevareren har været underkastet, herunder f.eks. i pulverform, gennedfrosset, frysetørret, dybfrosset, koncentreret eller røget., såfremt en udeladelse af særlig oplysning herom vil kunne vildlede køberen.

Stk. 2. For fødevarer, der har været frosset inden salg, og som sælges optøede, skal fødevarens navn ledsages af betegnelsen ”optøet”. Hvis undladelse heraf ikke vil kunne vildlede køberen, gælder dette dog ikke for:

- 1) Ingredienser, der indgår i det endelige produkt.
- 2) Fødevarer, hvor frysning er et teknologisk nødvendigt led i fremstillingsprocessen.
- 3) Fødevarer, hvis sikkerhed eller kvalitet ikke forringes af optøningen.

Stk. 3. Er en bestanddel eller en ingrediens, som forbrugerne forventer normalt anvendes eller er naturligt forekommende i fødevareren, blevet erstattet med en anden bestanddel eller en anden ingrediens, skal mærkningen omfatte en tydelig angivelse af den bestanddel eller ingrediens, som er anvendt helt eller delvis til erstatningen. Denne angivelse skal være anført med klart synlig skrift, og være placeret i umiddelbar nærhed af varebetegnelsen.

Stk. 4. Er et kødprodukt blevet tilsat vand, skal varebetegnelsen indeholde angivelse af forekomsten af tilsat vand, hvis det tilsatte vand udgør over 5 % af det færdige produkts vægt.

§ 19. En fødevarer, der er sammensat af forskellige ingredienser, skal i en ingrediensliste mærkes med oplysning om samtlige ingredienser, som indgår i fødevareren på fremstillingstidspunktet, jf. dog § 21.

Stk. 2. Der stilles følgende krav til ingredienslisten:

- 1) oplysningerne skal indledes med en angivelse, hvori ordet "ingredienser" indgår,
- 2) de enkelte ingredienser skal angives i rækkefølge efter faldende vægt beregnet på fremstillingstidspunktet jf. dog § 20, og
- 3) ingredienserne skal angives ved deres specifikke betegnelse i overensstemmelse med reglerne i § 17 og § 18, stk. 1.

Stk. 3. Tilsat vand og flygtige ingredienser skal anføres i opstillingen efter deres vægt i den færdige vare. Den mængde vand, der er tilsat som ingrediens, bestemmes ved fra den færdige vares samlede

nettoindhold at fradrage den samlede mængde af de øvrige anvendte ingredienser. Såfremt mængden af tilsat vand ikke overstiger 5 vægtprocent af færdigvaren, kan angivelse af indholdet af tilsat vand udelades.

§ 20. Bestemmelsen i § 19, stk. 2, nr. 2 kan fraviges for følgende ingredienser:

- 1) Ingredienser, som anvendes i koncentreret eller tørret form, og som rekonstitueres under fremstillingen. Disse ingredienser kan angives i listen efter deres vægt før koncentreringen eller tørringen.
- 2) Ingredienserne i koncentrerede eller tørrede fødevarer, som skal tilsættes vand. Disse kan angives efter det mængdeforhold, hvori de findes i det rekonstituerede produkt, forudsat at ingredienslisten ledsages af en oplysning som "ingredienser i det rekonstituerede produkt" eller "ingredienser i det forbrugsklare produkt".
- 3) Ingredienserne i frugt- svampe-, eller grøntsagsblandinger, hvori ingen frugt, svamp eller grøntsag vægtmæssigt udgør en hovedbestanddel. Disse kan anføres i en anden rækkefølge, forudsat at ingredienslisten ledsages af oplysningen "i variabelt mængdeforhold".
- 4) Ingredienserne i krydderi- og krydderurteblandinger, hvoraf ingen del vægtmæssigt udgør en hovedbestanddel. Disse kan anføres i en anden rækkefølge, forudsat at ingredienslisten ledsages af oplysningen "i variabelt mængdeforhold".
- 5) Ingredienser der udgør mindre end 2% af færdigvaren. Disse kan anføres i en anden rækkefølge efter de øvrige ingredienser.
- 6) Ingredienser, der svarer til hinanden eller kan erstatte hinanden, og som kan anvendes til fremstilling eller tilberedning af en fødevarer uden at ændre dens sammensætning, art eller opfattede værdi, forudsat at de udgør mindre end 2% af færdigvaren. Disse kan angives i ingredienslisten med angivelsen "indeholder... og/eller...", hvis mindst 1 af højst 2 ingredienser forekommer i færdigvaren. Denne undtagelse gælder dog ikke for allergene ingredienser.
- 7) Raffinerede olier og fedtstoffer af vegetabilsk oprindelse. Disse kan grupperes i ingredienslisten under betegnelsen "vegetabiliske olier", henholdsvis "vegetabiliske fedtstoffer", umiddelbart efterfulgt af en liste med angivelse af den specifikke vegetabiliske oprindelse og kan efterfølges af angivelsen "i variabelt mængdeforhold". I så fald medtages de vegetabiliske olier, henholdsvis fedtstoffer, i ingredienslisten i overensstemmelse med § 19, stk. 2, nr. 2, på grundlag af de anvendte grøntsagers samlede vægt.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 19, stk. 2, nr. 3 kan fraviges, for så vidt angår ingredienser, der henhører under 1 af de i bilag 1 nævnte kategorier.

§ 21. Der kræves ingen ingrediensliste for:

- 1) Frisk frugt og friske grøntsager, som ikke er skrællet, snittet eller behandlet på lignende måde.
- 2) Vand, hvortil der alene er tilsat kulsyre, og hvor tilsætningen af kulsyre fremgår af varebetegnelsen.
- 3) Eddike fremstillet ved gæring, såfremt den udelukkende hidrører fra et enkelt basisprodukt, og der ikke er tilsat nogle andre ingredienser.
- 4) Drikkevarer, der indeholder mere end 1,2 volumenprocent alkohol.

- 5) Varer, der består af 1 enkelt ingrediens, hvis varebetegnelse er identisk med ingrediensbetegnelsen, eller ingrediensens art klart kan udledes af varebetegnelsen.
- 6) Fødevarer, der både fremstilles, færdigpakkes og udbydes til salg i samme detailforretning, hvis forretningen på forespørgsel oplyser hvilke ingredienser, der er anvendt i fødevaren.
- 7) Ost, smør, fermenteret mælk eller fløde, hvis der ikke er tilsat andre ingredienser end mælkeprodukter, enzymer og kulturer af mikroorganismer, der er nødvendige for fremstillingen, eller det salt der er nødvendigt til fremstilling af anden ost end frisk ost og smelteost.

Stk. 2. Følgende fødevarebestanddele kan udelades fra ingredienslisten:

- 1) Vand, der under fremstillingsprocessen udelukkende benyttes til at rekonstituere en koncentreret eller tørret ingrediens.
- 2) Vand i en lage, der sædvanligvis ikke fortæres.
- 3) Fødevaretilsætningsstoffer og fødevareenzymer, som enten anvendes som produktionshjælpemidler, eller som udelukkende er til stede i en fødevare, fordi de fandtes i 1 eller flere af ingredienserne i den pågældende fødevare, dog kun såfremt disse stoffer ikke har nogen teknologisk funktion i færdigvaren.
- 4) Bærestoffer og stoffer, som ikke er fødevaretilsætningsstoffer, men som anvendes på samme måde og med samme formål som bærestoffer, og som anvendes i nødvendige doser.
- 5) Stoffer, der ikke er fødevaretilsætningsstoffer, men som anvendes på samme måde og med samme formål som tekniske hjælpemidler, og som stadig findes i færdigvaren, eventuelt i ændret form.

Stk. 3. De i stk. 2, nr. 3-5 nævnte bestanddele skal dog angives og fremhæves visuelt, hvis der er tale om en allergen ingrediens, jf. § 23, stk. 2.

§ 22. En sammensat ingrediens kan anføres i ingredienslisten ved sin betegnelse, hvis denne er fastsat ved lov eller ved sædvane, og placeres i ingredienslisten efter sin samlede vægt i produktet, såfremt denne angivelse umiddelbart efterfølges af en opregning af de komponenter, der indgår i den sammensatte ingrediens.

Stk. 2. Den i stk. 1 omtalte opregning af indgående komponenter kan dog udelukkes, når den sammensatte ingrediens udgør mindre end 2 % af færdigvaren, eller når den sammensatte ingrediens er en fødevare, for hvilken der ikke kræves en ingrediensangivelse.

§ 23. En allergen ingrediens skal fremhæves visuelt på en måde, der klart adskiller den fra de øvrige ingredienser på ingredienslisten, for eksempel ved hjælp af skrifttype, typografi eller baggrundsfarve.

Stk. 2. Som allergene ingredienser anses:

- 1) Mælk og produkter på basis af mælk, herunder laktose. Undtaget er dog lactitol, samt valle der anvendes til fremstilling af alkoholholdige destillater, herunder landbrugsethanol.
- 2) Glutenholdige kornprodukter. Undtaget er dog glycosesirup baseret på hvede eller byg, dextrose og maltodextriner på basis af hvede, samt kornprodukter der anvendes til fremstilling af alkoholholdige destillater, herunder landbrugsethanol.
- 3) Fisk og produkter på basis af fisk. Undtaget er dog fiskegelatine anvendt som bærestof for vitamin- eller carotenoidpræparater, samt fiskegelatine eller ægte husblas, der anvendes som klaringsmiddel i øl

og vin.

- 4) Krebsdyr og produkter på basis af krebsdyr.
- 5) Bløddyr og produkter på basis af bløddyr.
- 6) Æg og produkter på basis af æg.
- 7) Jordnødder og produkter på basis af jordnødder.
- 8) Nødder, dvs. mandler (*Amygdalus communis* L.), hasselnødder (*Corylus avellana*), valnødder (*Juglans regia*), cashewnødder (*Anacardium occidentale*), pekannødder (*Carya illinoensis* (Wangenh.) K. Koch), paranødder (*Bertholletia excelsa*), pistacienødder (*Pistacia vera*), queenslandnødder (*Macadamia ternifolia*) og produkter på basis heraf. Undtaget er dog nødder, der anvendes til fremstilling af alkoholholdige destillater, herunder landbrugsethanol.
- 9) Soja og produkter på basis af soja. Undtaget er dog fuldstændig raffineret sojaolie og –fedt, naturlige blandede tocopheroler (E 306), naturligt D-alpha-tocopherol, naturligt D-alpha-tocopherylacetat, naturligt D-alpha-tocopherylsuccinat hidrørende fra soja, plantesteroler og plantesterolestere fremstillet af vegetabiliske olier hidrørende fra soja, samt plantestanolestere fremstillet af vegetabiliske steroler hidrørende fra soja.
- 10) Selleri og produkter på basis af selleri.
- 11) Sennep og produkter på basis af sennep.
- 12) Sesamfrø og produkter på basis af sesamfrø.
- 13) Lupin og produkter på basis af lupin.
- 14) Svovldioxid og sulfitter i koncentrationer på over 10 mg/kg eller 10 mg/liter som samlet SO₂ skal beregnes for produkter, som de udbydes klar til brug, eller som de er rekonstitueret efter fabrikanternes instrukser.

Stk. 3. Ingredienser i form af produkter baseret på glycosesirup, dextrose eller maltodextriner, der er fremstillet på basis af hvede, eller som er baseret på fuldstændig raffineret sojaolie og –fedt, anses ikke som allergene ingredienser, hvis forarbejdningen ikke har øget deres allergenicitet.

Stk. 4. Er ingrediensliste ikke påkrævet skal det særskilt oplyses, hvis en færdigpakket fødevarer indeholder et allergent stof eller produkt. Dette skal ske ved brug af ordet ”indeholder”, efterfulgt af betegnelsen på hvert allergent stof eller produkt. Angivelse heraf kan dog undlades, hvis varebetegnelsen for fødevareren klart henviser til det pågældende stof eller produkt.

Stk. 5. Der skal på forespørgsel mundtligt vejledes om, hvorvidt der er anvendt allergene ingredienser i en færdigpakket fødevarer, og hvilke allergene ingredienser der i givet fald er tale om. Vejledningen skal gives på et sprog, som forstås af den, som vejledningen skal rettes til.

§ 24. Såfremt en fødevarers mærkning fremhæver tilstedeværelsen af et højt eller lavt indhold af 1 eller flere ingredienser, som er af væsentlig betydning for fødevarerens særpræg, angives dette i procent. Denne angivelse anføres enten i umiddelbar nærhed af fødevarerens varebetegnelse, eller i ingredienslisten i forbindelse med den pågældende ingrediens.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse:

- 1) for mærkning, der er bestemt til at karakterisere en fødevarer i henhold til § 5, og
- 2) for ingredienser, der udelukkende anvendes i ringe mængde som en aromagivende bestanddele.

§ 25. Drikkevarer, der indeholder mere end 1,2 volumenprocent alkohol, skal være mærket med oplysning om det virkelige alkoholindhold.

Stk. 2. Tallet for alkoholindholdet skal angives med højst 1 decimal. Det skal efterfølges af symbolet "% vol". Udtrykket "alkohol", eventuelt forkortet til "alk.", kan sættes foran.

Stk. 3. Drikkevarer må mærkes som "alkoholfri", hvis de maksimalt indeholder 0,5 volumenprocent alkohol.

Kapitel 7

Nettoindhold

§ 26. Fødevarer skal være mærket med oplysning om nettoindhold. Dette skal angives i nettovolumen for flydende varer og i nettovægt for andre varer efter det metriske system.

Stk. 2. Såfremt en fødevarer i fast form findes i lage, skal fødevarens drænedede nettovægt tillige angives. Dette gælder dog kun, såfremt lagen er uvæsentlig i forhold til varens hovedbestanddele og derfor ikke afgørende for købet.

Stk. 3. Ved lage forstås i denne bestemmelse vand, eddike, vandige opløsninger af salt, sukker eller andre stoffer samt frugt- eller grøntsagssaft, for så vidt angår frugt eller grøntsager.

Stk. 4. Begrebet lage omfatter ligeledes de ovenfor nævnte stoffer i frossen og dybfrossen stand og blandinger heraf.

Stk. 5. Såfremt fødevaren er glaseret, angives fødevarens nettovægt ekskl. Glasering.

§ 27. Såfremt en færdigpakning består af 2 eller flere enkelte færdigpakninger indeholdende samme mængde af samme vare, angives nettoindholdet ved at anføre nettoindholdet for hver enkelt pakning og det samlede antal enkeltpakninger. Disse angivelser er dog ikke nødvendige, såfremt det samlede antal enkeltpakninger er klart synlige og let tællelige udefra, og såfremt mindst 1 angivelse af nettoindholdet i en enkeltpakning er klart synlig udefra.

Stk. 2. Såfremt 1 færdigpakning består af 2 eller flere enkeltpakninger, der ikke betragtes som salgsheder, angives nettoindholdet ved at anføre det samlede nettoindhold og det samlede antal enkeltpakninger.

§ 28. Angivelse af nettoindhold kan undlades:

- 1) For fødevarer, for hvilke der forekommer betydelige tab af rumfang eller masse, og som sælges stykvis eller afvejes i køberens nærværelse.
- 2) For fødevarer, hvis nettoindhold er under 5 g eller 5 ml. Denne bestemmelse gælder dog ikke for krydderier og krydderurter.
- 3) For sukkerprodukter, hvis nettoindholdet er under 20 g.

Kapitel 8

Næringsindhold

§ 29. Fødevarer, der sælges med en ernæringsmæssig anprisning i mærkningen, præsentationen eller markedsføringen, skal være forsynet med en næringsdeklaration på emballagen.

§ 30. Næringsdeklarationen skal være anført i samme synsfelt med oplysningerne listet under hinanden. Såfremt dette ikke er muligt, anføres oplysningerne i lineær form.

§ 31. Næringsdeklarationen skal anføres numerisk og i følgende enheder:

- 1) Energi i kJ og kcal.
- 2) Vitaminer og mineraler angivet i bilag 2 i de der angivne enheder.
- 3) Øvrige næringsstoffer i g, jf. dog § 36, stk. 2.

§ 32. Oplysningerne i næringsdeklarationen eller om anpriste stoffer givet i henhold til denne bekendtgørelse skal være gennemsnitsværdier fastsat på én af følgende måder:

- 1) Producentens analyse.
- 2) Beregning udført på basis af kendte eller faktiske gennemsnitsværdier vedrørende de anvendte ingredienser.
- 3) Beregninger på basis af sædvanligt fastlagte og accepterede data.

§ 33. Der må anføres ernæringsmæssige anprisninger vedrørende:

- 1) energiindholdet,
- 2) de næringsstoffer, som er nævnt i § 7, nr. 2-6, samt stoffer, der tilhører én af disse kategorier af næringsstoffer eller udgør bestanddele heraf, eller
- 3) de vitaminer og mineraler, som er nævnt i bilag 2.

Stk. 2. Ernæringsmæssige anprisninger vedrørende andre stoffer end de i stk. 1 nævnte må kun anføres, i det omfang forekomsten, fraværet eller det reducerede indhold i en fødevarer af det næringsstof eller andet stof, anprisningen vedrører, har en gavnlig ernæringsmæssig eller fysiologisk virkning, som er dokumenteret med almindeligt anerkendt videnskabelig evidens. Det er herudover en betingelse, at denne virkning er ernæringsmæssigt relevant for den mængde af fødevareren, som med rimelighed kan antages at blive indtaget.

Stk. 3. Ernæringsmæssige anprisninger skal være formuleret, så de er relevante, retvisende og ikke

vildleder om egenskaber ved den fødevarer eller den virkning de vedrører.

Stk. 4. Rigtigheden af en ernæringsmæssige anprisning skal på tilsynsmyndighedens forlangende kunne dokumenteres.

§ 34. En næringsdeklaration skal mindst omfatte oplysninger om fødevarens totale indhold af energi, fedt, mættede fedtsyrer, kulhydrat, sukkerarter, protein og salt.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte oplysninger kan i næringsdeklarationen suppleres med oplysning om et eller flere af følgende næringsstoffer:

- 1) Enkeltumættede fedtsyrer.
- 2) Flerumættede fedtsyrer.
- 3) Polyoler.
- 4) Stivelse.
- 5) Kostfibre.
- 6) De vitaminer og mineraler, der er anført i bilag 2, når de forekommer i en betydelig mængde i overensstemmelse med nævnte bilag.

§ 35. De i § 34, stk. 1 nævnte oplysninger skal anføres i den rækkefølge de er nævnt.

Stk. 2. Når polyoler eller stivelse deklarerer, skal deklARATIONEN ske i den nævnte rækkefølge umiddelbart efter angivelsen af kulhydrat. Deklarationen skal ske på følgende måde:

- 1) kulhydrat,
- 2) heraf sukkerarter,
- 3) heraf polyoler,
- 4) heraf stivelse.

Stk. 3. Når enkeltumættede eller flerumættede fedtsyrer deklarerer, skal deklARATIONEN ske i den nævnte rækkefølge umiddelbart efter angivelsen af fedt. Deklarationen skal ske på følgende måde:

- 1) fedt,
- 2) heraf mættede fedtsyrer,
- 3) heraf enkeltumættede fedtsyrer,
- 4) heraf flerumættede fedtsyrer.

Stk. 4. Stk. 2 og 3 fastsætter rækkefølgen af de deklarerede elementer og medfører ikke noget krav om, at alle elementer skal deklarerer.

Stk. 5. Når kostfibre deklarerer, skal deklARATIONEN ske umiddelbart før angivelsen af protein.

§ 36. Når en ernæringsmæssig anprisning vedrører stoffer, som tilhører de i § 34, stk. 2 nævnte kategorier af næringsstoffer eller udgør bestanddele heraf, er det obligatorisk at næringsdeklarerer de anpriste stoffer.

Stk. 2. Vedrører en ernæringsmæssig anprisning andre stoffer, jf. § 33, stk. 2, skal mængden af det eller de anpriste stoffer angives i samme synsfelt som næringsdeklARATIONEN, i en for stoffet og mængden relevant måleenhed.

§ 37. Oplysningerne i henhold til § 34 og § 36 skal i næringsdeklarationen angives pr. 100 g eller pr. 100 ml af varen, således som den sælges.

Stk. 2. Oplysningerne kan, hvis det er hensigtsmæssigt, supplerende gives for varen i tilberedt stand, forudsat at tilberedningsmaden er tilstrækkelig detaljeret beskrevet, og at oplysningerne vedrører varen, således som den forudsættes konsumeret.

Stk. 3. De oplysninger, som er nævnt i stk. 1 og 2, kan supplerende angives:

- 1) pr. portion, forudsat antallet af portioner er angivet,
- 2) pr. afmålt ration anført på etiketten, eller
- 3) som procent af referenceindtag for en gennemsnitlig voksen person, enten pr 100 g eller pr. 100 ml, eller pr. portion eller pr. forbrugsenhed.

Stk. 4. Hvis næringsdeklarationen angiver vitaminer og mineraler omfattet af bilag 2, er det obligatorisk supplerende at angive procent af referenceindtag pr. 100 g eller pr. 100 ml for disse.

§ 38. Den deklarerede energiværdi skal beregnes ved anvendelsen af de omregningsfaktorer, som er nævnt i bilag 3.

Kapitel 9

Holdbarhedsdato samt opbevarings- og anvendelsesforskrifter

§ 39. Fødevarers holdbarhedsdato skal angives ved:

- 1) "Bedst før...",
- 2) "Bedst før udgangen af...",
- 3) "mindst holdbar til...", eller
- 4) "mindst holdbar til og med..."

Stk. 2. For fødevarer, som i mikrobiologisk henseende er meget letfordærlige, og som derfor efter en kort periode kan udgøre en umiddelbar risiko for menneskers sundhed angives "sidste anvendelsesdato...".

§ 40. Oplysningerne i § 39 skal ledsages af enten selve datoen eller en henvisning til det sted på pakningen, hvor datoen er anført.

Stk. 2. Datoen skal omfatte en ukodet angivelse af dag, måned og år i den nævnte rækkefølge. Dog er det for fødevarer:

- 1) med en holdbarhed på under 3 måneder tilstrækkeligt at angive dag og måned,
- 2) med en holdbarhed på over 3 måneder, men ikke over 18 måneder, tilstrækkeligt at angive måned og år, og
- 3) med en holdbarhed på over 18 måneder tilstrækkeligt at angive året.

§ 41. Færdigpakkede fødevarer, der er mærket med angivelse af en sidste salgsdag eller holdbarhedstidens udløb, må ikke ommærkes med forlænget frist eller ompakkes.

Stk. 2. Stk. 1 gælder også fødevarer omfattet af § 43, hvis producenten har angivet en holdbarhedsdato.

§ 42. Holdbarhedsoplysningerne skal suppleres med opbevaringsforskrifter, hvis det er nødvendigt for at sikre, at den anførte holdbarhed kan overholdes.

Stk. 2. De fødevarer, som er nævnt i § 39, stk. 2, skal altid ledsages af opbevaringsforskrifter.

§ 43. Angivelse af holdbarhedsdato kan undlades for følgende fødevarer:

- 1) Frisk frugt og friske grøntsager, herunder kartofler, som ikke er skrællet, snittet eller behandlet på lignende måde. Denne undtagelse finder ikke anvendelse på spirende frø og lignende produkter såsom skud af bælgfrugter.
- 2) Bageri- og konditorvarer, der på grund af deres beskaffenhed normalt forbruges inden 24 timer efter fremstillingen.
- 3) Eddike.
- 4) Kogsalt.
- 5) Sukker i fast form.
- 6) Konfekturvarer, der næsten udelukkende består af aromatiserende og/eller farvede sukkerarter.
- 7) Tyggegummi og lignende tyggeprodukter.
- 8) Vine, hedvine, mousserende vine, aromatiserede vine og lignende produkter, der er fremstillet af andre frugter end druer.
- 9) Drikkevarer med et alkoholindhold på 10 volumenprocent eller derover.

§ 44. Mærkningen skal omfatte en brugsanvisning, hvis en udeladelse heraf vil kunne indebære, at den pågældende fødevare ikke anvendes på rette måde.

Kapitel 10

Tilsyn, dispensation og sanktionsbestemmelser

§ 45. Tilsynet med, at reglerne i denne bekendtgørelse og afgørelser truffet i henhold til bekendtgørelsen overholdes, påhviler Naalakkersuisut.

§ 46. Naalakkersuisut kan i særlige tilfælde, og når forholdene taler herfor, meddele dispensation fra

denne bekendtgørelse.

§ 47. Overtrædelse af § 11, stk. 1-3, § 12, § 13, stk. 1, §§ 14-19, § 22, stk. 1, § 23, stk. 1 og 4 og 5, § 24, stk. 1, § 25, § 26, stk. 1 og 2, § 27, §§ 29-33, § 34, stk. 1, §§ 35 og 36, § 37, stk. 1 og 4, §§ 38-42 og 44 eller afgørelser truffet i henhold til bekendtgørelsen, kan medføre foranstaltninger i form af bøde efter reglerne i Kriminallov for Grønland.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) kriminalretligt ansvar efter reglerne i kapitel 5 i Kriminallov for Grønland.

Stk. 3. Bøder, der fastsættes efter stk. 1 og 2 tilfalder Landskassen.

Kapitel 11

Ikrafttrædelses-, ophævelses- og overgangsbestemmelser

§ 48. Bekendtgørelsen træder i kraft den 15. august 2020.

Stk. 2. Samtidig ophæves Selvstyrets bekendtgørelse nr. 20 af 15. november 2019 om mærkning af fødevarer (mærkningsbekendtgørelsen).

Stk. 3. Dispensationer udstedt i medfør af den ophævede bekendtgørelse i stk. 2 forbliver i kraft, indtil de udløber eller tilbagekaldes.

Grønlands Selvstyre, den 17. august 2020

Jens-Frederik Nielsen

/

Isak Nielsen Kleist